

Vi har på det sociale område gjort en hel masse for at forebygge vold og for at samle op, hvis det alligevel skulle gå galt. Vi har udarbejdet en handlingsplan mod børnemishandling; vi har vedtaget en anbringelsesreform; vi har sikret støtte til kvindekrisecentre; vi har sat ind på flere fronter for at sikre, at der sker en underretning, hver gang fagpersoner eller andre møder børn, der har symptomer på at have været udsat for vold. Og lad mig i den forbindelse lige nævne i parentes, at det jo viser sig, at pædagoger i skoler, daginstitutioner og fritidshjem faktisk er rigtig gode til at være opmærksomme på det.

Vi har også sat ind med hensyn til at sikre, at kommunerne reagerer på underretninger, og at sagsbehandlere er klædt på til at håndtere sager om vold mod børn og til at forebygge vold mod børn.

Regeringen er således inde på den helt rigtige kurs, og vi skal videre ad samme vej, for hver gang, et barn udsættes for vold, er én gang for meget. Derfor skal vi videre, og vi skal sikre, at regeringens mange initiativer og tiltag også virker i praksis.

Når det ulykkelige sker, at børn udsættes for vold i familierne, har vi alle et ansvar for at underrette de sociale myndigheder, og det er vigtigt for mig igen at understrege, at vi alle har et ansvar. Og når vi så indberetter til de sociale myndigheder, eller når børn selv retter henvendelse til kommunerne, skal kommunerne tage opgaven alvorligt. Enhver henvendelse skal tages alvorligt, og der skal handles, og der skal handles hurtigt. Derfor er det også godt, at netop denne regering har indført sagsbehandlings-tider, så vi er sikre på, at der sker noget.

Specielt når børn selv retter henvendelse til kommunerne, er det helt uhørt, at der findes historier om kommuner, som bare har affærdiget barnet eller den unge. Det må aldrig ske. Alle sager skal tages alvorligt, og det er kommunens ansvar, at der bliver fulgt op på sagerne. Der skal handling til.

Derfor er det også glædeligt, at regeringen har afsat betydelige midler til bedre uddannelse af fagpersoner, sagsbehandlere, så de rent fagligt er klædt godt på til at håndtere sager om vold og overgreb mod børn. I den forbindelse vil kommunalreformen alt andet lige også betyde, at der vil være mulighed for specialisering i forvaltningerne, så der altid er en medarbejder, der er god til den type sager.

Med hensyn til den forebyggende indsats er der igangsat forsøg med forberedende forældre-

kurser, også kaldet »Klar til barn«, som skal forberede kommende forældre fra socialt udsatte grupper på rollen som forældre. Og med hensyn til at undgå gentagelser er der lige afsat 40 mio. kr. til kvindekrisecentre via satspuljen. Pengene skal bruges til bedre udslusning og opfølgning, så kvinderne ikke flytter direkte tilbage til den voldelige mand. Et andet initiativ er et projekt til behandling af de mænd, der udøver vold, så de kan lære at begå sig uden at gribe til vold.

Så vi har strammet op på lovgivningen. Vi har afsat midler til kampagner, til efteruddannelse, til krisecentre og til behandling af både ofrene og de voldelige mænd.

Afslutningsvis skal jeg lige nævne, at Det Konservative Folkeparti naturligvis støtter forslaget til vedtagelse, som vi er medforslagsstiller på.

Formanden:

Der er lige et enkelt spørgsmål til hr. Behnke. Det kommer fra fru Lotte Thiim Bertelsen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Lotte Thiim Bertelsen (SF):

Nu nævnte hr. Tom Behnke selv det her med voldsmænd og straffeloven og kurser til voldelige mænd, som vi alle sammen synes er rigtig gode tiltag.

Jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig at spørge, hvordan De Konservative forholder sig til begrebet husspektakler, som i vores optik jo er et forældet begreb fra dengang, hvor revselseretten indbefattede retten til, at man kunne slå såvel kvinder som børn i eget hjem. Det er jo sådan, at husspektakler ofte dækker over reel vold mod kvinder, og vi mener, at begrebet husspektakler er med til at bagatellisere den voldshandling, der faktisk finder sted i hjemmene.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er jo en konkret vurdering i den enkelte situation, og der vil det typisk være de polititjenestemænd, som er ude på stedet, i hjemmet, der vurderer, hvad der er tale om her. Er der tale om drikkelag og højkrøstet råben og skrigen, tumult, eller er der tale om vold? Det vil jo være næsten umuligt for mig at stå her på Folketingets talerstol og lave en præcis definition af, hvornår det er det ene eller det andet. Det må være de kompetente myndigheder, som er ude og ser den